

”مینی بچی - ویچار ساگر مٹن کر سروس کی پن پن یکتیان نکالو،

جس سین سیکو باپ کا پریچہ مل جائی“

پرشن :- باپ ہر ایک بچی کو اونچے تقدیر بنانی کی یکتی کونسی بتاتی ہے؟
 اُتر :- اپنی اونچے تقدیر بنانی ہے تو اندر سین سپ چپی چپی بُری عادتیں نکال دو۔ جوٹ
 بولنا، غصا کرنا یہ بہت خراب عادتیں ہے۔ سروس کا شوٹق رکھو۔ جیسی باپ نہا ہنکاری بن
 شیوا کرتی ہے۔ اُسی جتنا ہو سکی اُرون کی کلیاں آرٹ روحانی شیوا ۾ بڑی رہو۔

گیت :- مرنا تیری گلی ۾....

اوم شانتی . مینی مینی روحانی بچوں کو پھلی پھلی یہ پائنتس سمجھنی اُور
 سمجھانی ہے کہ باپ کوں ہے! بچوں کو اُتی اندر یہ سک تب فیل ہوتا ہے جب نشچہ
 کرتی ہے کہ ہم بیکد باپ کی سنتان ہے۔ بس اس ایک ہین بات سین خوشی کا پارا
 چڑھتا ہے۔ یہ ہے آستائی خوشی کی پائنت۔ تم جانتی ہو ہم اپنی کو برہما کمار
 کماریاں کھلاتی ہے۔ یہ ہے نئین رچنا۔ تو پھلی سیکو نشچہ کرنا ہے کہ یہ تمہارا
 باپ ہے۔ باپ کی نیچی قر ہے وشنو (ترمورتی کی چتر پر) باپ سین وشنو پُری کا ورثا
 ملنا ہے تو کتنی خوشی ہونی چاہیئی۔ یہ نشچہ کراکی قر لکانا چاہیئی۔ وشنو کا آرٹ
 وٹشٹو پی نکالتی ہے۔ پارتو اسی اُچی طرح جانتی ہے کہ یہ دیوی دیوتائیں نروکاری ٹی۔
 سورب ۾ انہوں کا پوتر پرورتی مارگ تھا۔ گاتی پی ہے آپ ہے سمپورٹ نروکاری، ہم
 وکاری۔ سنیگ ۾ سمپورٹ نروکاری ہے۔ کلہیگ ۾ سمپورٹ وکاری ہے۔ وکاری کو
 پنت، پرشتا چاری کھینگی۔ کرودی کو پنت پرشتا چاری نہین کھا جاتا۔ کرود تو سنیاسیون
 ۾ پی ہوتا ہے۔ تو پھلی پھلی پریچہ دینا ہے باپ کا۔ اونچی تی اونچا باپ جب پارت ۾
 آتا ہے تو یہ مہاپاری لڑائی پی لگتی ہے ضرور کیونکہ پرماتما آکر پنت دنیا سین پاون
 دنیا ۾ لی جاتی ہے۔ شریرون کا تو وناش ہونا ہے۔ یہ نشچہ ہونا چاہیئی کہ ہمکو باپ
 پڑھاتی ہے تو کتنا ریگیولر ہونا چاہیئی۔ یہاں ہاسٹل نہین ہے۔ ہاسٹل بنائی تو قر بہت
 مکان چاہیئی۔ سات روز، چار روز کی لیئی پی آتی ہے تو پی بہت مکان چاہیئی۔ باپ
 کھتی ہے گرہست وھنوار ۾ رہ صرف بابا کو یاد کرو۔ بس بابا ہین پنت پاون ہے۔ باپ
 کھتی ہے مجھی یاد کرو مٹن گُرنٹی کرتا ہوں تو تمہاری سپ پاپ پسر ہو جائیگی۔
 پھلی تو یہ لکوا لینا چاہیئی کہ بروبر ہر شو بابا کی سنتان ہے، قر وشو کی مالکپٹی
 کی حقدار بنتی ہے۔ راجا راٹی پر جا سپ وشو کی مالک ہے۔ میلی پردرشنی ۾ جو پی
 سمجھانی والی ہے، اُنکو بابا ڈٹریکشن دیتی ہے مٹل بات سمجھانی ہے کہ اونچی تی
 اونچا پگوان ایک ہین ہے۔ وہی گیان کا ساگر، پنت پاون ہے۔ گیان کا ساگر ہے تو ضرور
 ڈٹریکشن پی وہی دینگی۔ کرشن تو دی نہ سکی۔ شو بابا بگر اُور کوئی پگوان ہے نہین۔
 برہما، وشنو، شنکر پی دیوتائیں ہے۔ سورب ۾ ہے دتوی گٹ والی منش، یہاں کلہیگ ۾

هٽ آسري گڻ والي منش. يه پي پيچي سمجھانا هٽ. پھلي پھلي تو باپ کا پريچہ ديکر صحيح کراني چاهيئي. ڀن ڀن ڀڪتيان ويچار ساگر مٿن کڙي کي نکالي چاهيئي اؤر بابا کو بتاني چاهيئي ک بابا اس پرکار کا پرشن پوچتي هٽ، اس پرکار هر نين سمجھايا. قر بابا پي اٿسي پائنت سٺائينگي جو اُنکو اثر پري. بابا کو سرووياپي اٿوا کچ مچ اوتار کھنا يه پي گلاني هٽ، اس ليئي بابا کا پريچہ دينا هٽ. بابا هين وشو کا مالک بناتي هٽ. يه لکشمي نارائڻ وشو کي مالک، ستوپرڌان ٿي. قر پرنجرم ليتي ليتي تموپرڌان بن گئي هٽ. قر باب کھتي هٽ مجھي ياد کرو تو ستوپرڌان بن جائينگي. کوئي پي ڌرم والي هو باب کا سنديش سيکي ليئي هٽ. اُنکو کھتي هٽ غاد فادر لبريتر. لبريت کڙي ضرور پنت دنيا ۾ آئينگي. کلھيگ اُنت ۾ ساري دنيا هين تموپرڌان هٽ، جب ستوپرڌان بني تب نئين دنيا ۾ جا سگي. باقي جو وهان نهين آتي وه شانتني ڌام ۾ رھتي هٽ. يه ٻڌي ۾ بنانا هٽ، جو سمجھي تو همکو اس باب کو ياد کرنا هٽ. کوئي ديھ ڌاري کو ياد نهين کرنا هٽ. باب هٽ هين وديهي، وچتر اؤر سيکي چتر ڀن ڀن هٽ. کوئي کو سمجھاني کا شونق رھنا چاهيئي. پردرشي ۾ بهت لوگ آتي هٽ. سينتر پر اتني نهين آتي هٽ. سروس ۾ رھني سين بچون کو بهت حلاس رھينگا. يهان باب کو گھري گھري پوڻ جاتي هٽ. سروس ۾ رھينگي تو ياد کي ياترا پوئينگي نهين. خد ياد کرينگي اؤرون کو پي ياد کرائينگي. تھر بچي پڙه رھي هو. تمھاري ٻڌي ۾ هٽ هر راجائي ضرور لينگي. يه ياد رھني سين پي خوشي رھتي هٽ. پوڻ جاني سين گھبراھت آتي هٽ.

بابا کو لکنا چاهيئي ک بابا هر آتي اندريه سک ۾ هٽ. باقي ٿورا سميه هٽ هر چلي اپني سکڌام. 63 جنم هر بهت بيمار رھي. کوئي دوائي نهين هوئي تو ناسور بن گيا. کوئي سنپال مل نه سگي، بيماري اندر گھر کر گئي. يه بيماري اٿسي هٽ جو سواءِ اوناشي سرجن کي کپي چوٽ نهين سگتي. اُپي سيکي چوٽني کا ٿائيم هٽ. پوتر بن مڪتي ڌام ۾ چلي جائينگي. کوئي کھتي هٽ مڪتي ۾ رھنا اچا هٽ. ڀارت هين نهين. جسسي ناٿڪ ۾ کس نين ٿورا ڀارت کر ليئا تو اُنکو هيرو هيروئن اٿوا اونچا ڀارت ڌاري نهين کھينگي. باب سمجھاتي هٽ جتنا هو سگي باب کو ياد کرو تو پکي هو جائو. ياد پوڻي نهين چاهيئي. مکيه هٽ ايک باب. باقي يه چوٽي چوٽي چتر هٽ سمجھاني کي ليئي، ان سين سڌ کرنا هٽ شو شکر ايک نهين. باقي سوکيم وطن ۾ کوئي بات هوتي نهين. اُپي تھر سمجھتي هو يه سڀ هٽ پڙني مارگ، گيان ديني والا هٽ ايک باب. وه ديتي هٽ سنگر پر، يه پکا کرو. ڀارتواسيون کو تو کلپ کلپ سورگ کا ورثا ملتا هين هٽ. پانچ هزار ورش کي بات هٽ. وه قر لاکون ورش کھ ديتي هٽ. وه کھتي صرف کلھيگ لاکون ورش کا هٽ اؤر هر کھتي يه سارا چکر هين پانچ هزار ورش کا هٽ. گپوڙا کتنا بڙا لکائي هٽ. ٻلائي هٽ هي پنت پاون. کرشن کو پنت پاون تو نهين کھينگي. کوئي پي ڌرم والا کرشن کو لبريتر نهين کھينگي. هي پنت پاون کرکي پڪارتي هٽ تو ٻڌي اوپر چلي جاتي هٽ قر پي سمجھتي نهين. مايا کا کتنا اَنڌيارا هٽ، غفلت ۾ پري

هٿ. ڪهتي هٿ شاستر اُنادي هٿ. ڀرنتو ستيگ تريتا ۾ يهه هوتي نهين. يهه پڙهائي اُٿسي هٿ جو بيماري ۾ پي بٽ ڪلاس ۾ پڙهه سگهي هٿ. يهان بهانا چل نه سگهي. گڻو بهت اچي هوتي هٿ، ڪوئي تو لات پي مار ديتي هٿ. يهان پي جسر ڪروڙ هٿ تو اهنڪار وڻ لات پي مار ديتي هٿ. ڏس سروس ڪر ديتي هٿ. ڪوئي پي اوڱڻ نهين هونا چاهيئي. ڀرنتو ڪرم بنڌن اُٿسا هٿ جو اونچ پد پاني نهين ديتا. باپ اونچي تقدير بناني ڪا راسنا بتاتي هٿ. ڀرنتو ڪوئي نهين بنائينگي تو باپ ڪيا ڪري، بهت پاري ڪمائي هٿ. ڪمائي ڪا فخر رهنا چاهيئي. ڪمائي نهين ڪرينگي تو پريٿام ڪيا هونگا! ڪلپ ڪلپ اُٿسا حال هونگا. باپ تو سڀڪو ساوڏاڻي ديتي هٿ، انسليت نهين ڪرتي. بچون ۾ ڪوئي چي چي عادت نهين هوني چاهيئي. جوڻ بولنا بڙا خراب هٿ. يگيه ڪي سروس خوشي سين ڪرني چاهيئي. بابا ڪي پاس آتي هٿ. باپ اشارا ڪرتي هٿ سروس ڪرو. جو تمڪو سڪلاتي هٿ اُنڪي سروس ضرور ڪرني چاهيئي. شيوا ڪرنا باپ سڪلاتي هٿ. ديکو، اونچي تي اونچا باپ پي ڪتني شيوا ڪرتي هٿ. جو ڪام، اڳيان ۾ نهين ڪيئا وهه پي ڪرنا پري. اتنا نراهنڪاري بننا هٿ. قاعدي ڪي ورڙ ڪوئي ڪام نهين ڪرنا هٿ. جتنا هو سگهي اوڙون ڪي ڪلياڻ آرٿ سڀ ڪچ هائون سين ڪرنا پري. لاچارِي حالت ۾ ڪچ ڪرايا وهه اوڙ بات هٿ. اپني ڪو نراهنڪاري، نرموهي بنانا هٿ. بابا ڪي ياد بگر ڪسڪا ڪلياڻ هو نه سگهي. جتنا ياد ڪرينگي اُٿنا پاون بنينگي. ياد ۾ هين وگهن پرتي هٿ. گيان ۾ اتني وگهن نهين پرتي، گيان ڪي تو اُنڪ پائنت هٿ. باپ ڪو ياد ڪرني سين خوشبوڏار بننا هٿ. اتني چوڻي بندي ۾ سارا گيان پرا هونگا هٿ، وڻڊر هٿ. سرشتي ايڪه هين هٿ اوڀر وا نيچي سرشتي نهين هٿ. ترمورتي ڪا آرٿ پي تهر جانتِي هو. اُنهنون نين صرف نام رک ديئا هٿ ترمورتي مارگ. ڪوئي برهما ڪو ترمورتي ڪهه ديتي هٿ. اُنڪي بايوگرافي ڪا ڪچ پتا نهين. شاسترون ۾ هٿ سریشٽاچاري منشون ڪي جيون ڪهاڙي. لڪشمي نارائڻ، راڌي ڪرشن آد هٿ تو سڀ منش. ڀرنتو اوڙون ڪي جيون ڪهاڙي ڪو شاستر نهين ڪها جائينگا. ديوتائون ڪي جيون ڪهاڙي ڪو شاستر ڪها جاتا هٿ. باقي شو بابا ڪي جيون ڪهاڙي ڪهان هٿ؟ وهه تو نراڪار هٿ. خد ڪهتي هٿ مئن تو پنت پاون هون، مجهي سڀ فادر ڪهه ٻلائي هٿ. مئن آڪر سورڳ ڪي استاپنا ڪرتا هون. پارت پانچ هزار ورش پهلي سورڳ ٿا. آب ڦر بننا هٿ. ڪتنا سهج هٿ. ڀرنتو پترپڙي اُٿسي هٿ جو تالا ڪلٽا هين نهين هٿ. گيان اوڙ يوگ ڪا تالا بند هٿ.

باپ ڪهتي هٿ گهر گهر ۾ پيغام دو ڪ اونچي تي اونچا هٿ باپ. فرست فلور مول وطن، سيڪنڊ فلور سوڪيم وطن. ٿرڊ فلور هٿ يهه ساڪاري دنيا. آگر ان فلورس ڪي پي بچون ڪو ياد رهي تو پهلي بابا ضرور ياد پري. سروس ڪي ليئي پاڻا چاهيئي. بابا ڪهان پي جاني ڪي منع نهين ڪرتي. پل شادي ۾ جائو، تيرٿون پر جائو سروس ڪرني جائو. پاشڻ ڪرو، بولو ايڪه هٿ روحاني ياترا، دوسري هٿ جسماني ياترا. پائنت تو بهت ملتي رهتي هٿ. وانپرسٽيون ڪي جهنڊ ۾ جاڪر سروس ڪرو. اُنهنون ڪا پي سُنو. وو لوگ ڪيا ڪهتي هٿ. هات ۾ پرچا هو. مکيه 4-5 باتين لکي هوئي هو ايشور سرووپاي نهين، گيتا ڪا پڳوان

ڪرشن ٺهين، يهه صاف لک دو. جو ڪوئي پڙهي تو سمجھي يهه سچ تو هئ. اسر چترائي
 بڙي چاهيئي. بابا ترموري تي ڪي ليئي پي سمجھاتي هئ. يهه گهري گهري پاڪيت سين
 نڪال ديکتري رهو. ڪوئي ڪو پي سمجھائو يهه بابا، يهه ورثا. وشنو ڪا چتر پي اچا هئ.
 ترين ۾ پي سروس ڪر سکتي هو باپ ڪو ياد ڪرو تو وشو ڪي مالڪ بن جائينگي. سروس
 بهت هو سکتي هئ. پرنٽو ڪوئي ڪو عقل آتا نهين هئ. بهت پرشارت ڪرنا هئ. لڙائي
 ڪي مئدان ۾ سست ٿوريئي هونا چاهيئي. بهت خبرداري رکني هئ. مندرون ۾ بهت سروس
 هو سکتي هئ. بس بابا ڪهتي هئ من مٺايو. تمورڌان سين ستوپرڌان بنو. مکيه بات پڪي ڪراءِ
 ديني چاهيئي. بچون ڪو سروس ڪا بهت خيال هونا چاهيئي. ترموري تي ڪي چتر ۾ سارا گيان پرا
 هوئا هئ. سڙهي پي اچي هئ. هرايڪ اپني اُنئي چاهتي هئ، ڏن ڪماني ڪي. چوئي بچون ڪو
 پي ڀڪتيان سڪلائو. سڀ آفرين دينگي. ڪمال هئ برهماڪمار ڪماريون ڪي، چوئي بچي پي اتنا
 گيان ديتي هئ جو ڪوئي سنياسي آدي نه سڪي. مُفت ۾ چيز ملينگي تو سمجھينگي يهه هماري
 ڪلياڻ ڪي ليئي ديتي هئ. بولو، يهه فري هئ. آپ پل پڙهو، ان سين اپنا ڪلياڻ ڪرو. شو بابا پولا
 پنڊاري هئ نان. ڏير بچي هئ. بابا ڪو پئسي ڪي ڪيا ڌر ڪار هئ. ترين ۾ پي تر بهت سروس
 ڪر سکتي هو. آدمي اچا ديڪا تو جهت اُنڪو سمجھاءِ چتر دي دينا چاهيئي. ڪهو تر اپنا پي
 ڪلياڻ ڪرو اوڙ اوڙون ڪا پي ڪلياڻ ڪرنا. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننڱ. روحاني
 باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

(1) ڪوئي پي ڪام قاعدي ڪي ورڌ نهين ڪرنا هئ. بهت بهت نراهنڪاري، نرموهي
 رهنا هئ. جتنا هو سڪي هر ڪاريه اپني هاڻون سين ڪرنا هئ. يگيه ڪي سروس بهت خوشي
 سين ڪرني هئ.

(2) پڙهائي ۾ ڪي بهانا نهين دينا هئ. بيماري ۾ پي پڙهنا ضرور هئ. حلاس ۾ رهندي
 ڪي ليئي سروس ڪا شونق رکنا هئ.

وردان - من مت، پرمت ڪو سماپت ڪر، شريمت پر پدمون ڪي ڪمائي

جمع ڪرني والي پدماپدم پاڳيشالي پو

شريمت پر چلني والي ايڪ سنڪلپ پي من مت وا پرمت پر نهين ڪر سکتي. استتي
 ڪي اسپيد ڏي تيز نهين هوتي هئ تو ضرور ڪڇ نه ڪڇ شريمت ۾ من مت وا پرمت مڪس
 هئ. من مت اُرتات الپگيه آتما ڪي سنسڪار اُنوسار جو سنڪلپ اُتپن هوتا هئ وهه استتي
 ڪو ڊگم ڪرنا هئ، اس ليئي چيڪ ڪرو اوڙ ڪرائو، ايڪ قدم پي شريمت ڪي بنا نه هو،
 تب پدمون ڪي ڪمائي جمع ڪر پدماپدم پاڳيشالي بن سڪينگي.

سلوگن - من ۾ سرو ڪي ڪلياڻ ڪي پاونا بني رهي،

يهي وشو ڪلياڻڪاري آتما ڪا ڪرتويه هئ.